

...

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.134/2026/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperes képviselője egyéni ügyvéd (felperes képviselőjének címe.)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (10. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 6.K.700.621/2025/9. számú ítélete

...

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az felperesnek 75.000 (hetvenötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2023. február 1. napjától 2024. december 31. napjáig tartó időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a rendőrkapitányság1 balesethelyszínelő beosztásban teljesített szolgálatot. A perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan átlagban munkaideje mintegy 80%-ában rendszeresen látott el járőrszolgálatot, sebességellenőrzési, valamint ahhoz kapcsolódó traffipax kezelési, leállítási, közigazgatási bírságolási, közlekedésellenőrzési, rendezvénybiztosítási, mérkőzésbiztosítási feladatokat; részt vett a központ1 általi küldésekben, melyeket ellentételezés nélkül végzett. Az ezen feladatok után járó megbízási díj megfizetése iránt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője a szám1 Szü. számú határozatával elutasította.

A kereset és a védírat

[2] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszakra 850.300 forint megbízási díj, és annak 2024. február 1. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (5) bekezdéseire, a közlekedési balesetek és a közlekedés körében elkövetett más bűncselekmények esetén követendő rendőri eljárás szabályairól szóló 60/2010. (OT 34.) ORFK utasításra (továbbiakban: 60/2010. ORFK utasítás), a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendeletről (30/2015. BMr.) alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 100%-ában határozta meg. A keresetéhez a megbízási díj alapjául szolgáló munkavégzéséről kimutatást csatolt.

[3] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerúségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 850.300 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében foglaltakra, valamint a többletmunka kötelező ellentételezésének bírói gyakorlatára alapította. A tényállást a peres felek nyilatkozatai, a felperes személyes előadása, a perbeli okiratok (keresetlevél és védírat, továbbá azok mellékletei, eligazító lapok, az alperesi kimutatások, valamint tanú1 és tanú2 tanúnak a Miskolci Törvényszék szám2 számú peres eljárása során tett tanúvallomása) alapján állapította meg. Rögzítette, hogy abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a keresetben nevesített feladatok a felperes szolgálati beosztásába tartoztak-e, azok nem eseti jellegűek, és jelentős többletmunkának minősülnek-e. Indokolásában utalt a Fővárosi Ítéltábla által kialakított jogértelmezésre, miszerint a Hszt. 102. § (1) bekezdés b)

pontjának értelmezését egységesen kell elvégezni; mely során nem fogadható el olyan értelmezés, hogy a hivatásos állomány tagja megbízási díj nélkül lenne köteles minden feladatot ellátni, amire képzettsége és végzettsége alkalmassá teszi. Arra a következtetésre jutott, hogy a járőri, a baleseti helyszínelői beosztás és az azokhoz tartozó feladatok elkülönülnek, ami alapján a megbízási díjra való jogosultság elvi lehetősége fennáll. A 60/2010. ORFK utasítás nem kódex: nem közvetlenül alkalmazandó norma, továbbá tilalmi rendelkezést sem tartalmaz, azaz nem rögzíti, hogy a baleseti helyszínelő számára a sebességellenőrzés vagy a fokozott ellenőrzés tiltott lenne, ugyanakkor a kifejezett tiltó rendelkezés hiányából önmagában nem következik az, hogy ellentételezés nélkül köteles ellátni a járőrszolgálati feladatokat. A 60/2010. ORFK utasítás a felperes esetében egyértelműen meghatározta az ellátandó feladatok körét, amelyet az alperes korlátlanul nem bővíthet. A bírói gyakorlatra hivatkozva kiemelte, hogy az alperesnek munkáltatóként a felperes beosztásához igazodóan kell meghatározni a ténylegesen végzett feladatokat, az nem fedhet le több másik beosztást. E nélkül teljesen kiüresedne a besorolásra, az illetményre és a megbízásra vonatkozó szabályozás. Az alperes tehát szabadon csak egy adott beosztáson (munkakörön) belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat, a jogszabály által szabályozott besoroláshoz és illetményhez kötve van. A felperes a perbeli időszakban rendszeresen, előjárói utasításra közlekedésrendészeti járőrfeladatokat látott el, valamint sebességellenőrzést, továbbá közlekedésrendészeti célú fokozott ellenőrzéseket hajtott végre. Feladatait nem eseti jelleggel, a havi szolgálatainak átlagosan 80%-ában végezte. A mérlegelés során nem a beosztások hierarchiájából indult ki, hanem a többletfeladat ellátásának egyéb körülményeit vette figyelembe; mérlegelte, hogy felperes több különböző beosztás feladatait látta el, melyek szolgálatteljesítési idejének, illetve feladatainak rendszeresen jelentős részét tették ki. Megállapítása szerint az alperes a felperessel a saját munkaköri feladatain túl, rendszeresen, a felperes feladatainak, ezáltal munkaidejének jelentős részét kitevő, a beosztásához nem tartozó feladatokat láttatott el, amelyre figyelemmel az igényelt összeget nem tartotta eltűzottnak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, jogszabálysértésként a Hszt. 45. §-át, 71. § (1)-(6) bekezdéseit, 102. § (1) bekezdés b) pontját, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.) 10. § (2) bekezdését, valamint a 60/2010. ORFK utasítás 2. pont m) alpontját jelölte meg. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállásból és a jogszabályokból téves következtetésre jutott a felperes megbízási díjra való jogosultsága kérdésében. A közlekedésrendészeti feladatok a felperes munkakörét képezték, melyet a munkaköri leírása tartalmazott, ezt meghaladó feladatokat nem végzett. Az elsőfokú ítéletben ezzel ellentétben megfogalmazott jogi álláspont téves. A 60/2010. ORFK utasítás – az elsőfokú bíróság megállapításaival ellentétben – nem a helyszínelők munkaköri feladatait, hanem a baleseti helyszínelés eljárási szabályait tartalmazza. A felperesnek már a helyszínelő beosztásba történő kinevezésétől fogva részét képezték a kifogásolt feladatok, mint ahogy valamennyi általa foglalkoztatott helyszínelőnek is. Az egyes beosztásokhoz kapcsolódó konkrét munkaköri feladatokat egyetlen jogszabály sem határozza meg, azokat a munkáltató a munkaköri leírásban rögzíti. A felsorolásban a törvényszék jogszabálysértő módon a járőri

feladatokat is rögzítette, konkrétan meg nem nevezve azokat. Ezen kifogásolt feladatok ugyan lehetnek járőrfeladatok is, azonban ez nem zárja ki azt, hogy azt baleseti helyszínelői beosztásban is ellássák. Az elsőfokú bíróság által megállapított megbízási díj nem áll arányban a „többletfeladat” nagyságával, ugyanis a felperes legfeljebb a munkaideje 10%-20%-ában végezte a baleseti helyszínelői feladatokat, a maradék munkaidejét a kifogásolt feladatok ellátása töltötte ki, mely időre ugyanúgy munkabérben részesült, a munkaidő kitöltése nem lehetett többletterhelés. Ráadásul alacsonyabb beosztáshoz tartozó feladatokat látott el, ezen feladatok „bonyolultsága” többlettudást nem igényelt, azaz legfeljebb a megbízási díjnak az illetményalap 50%-os mértékében megállapított összegére lenne jogosult.

[6] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állította meg, hogy a per tárgyát képező feladatok a feladatkörébe nem tartozóak. Hivatkozott a 30/2015 BMr.-re mint amely felsorolja az alperesnél betölthető beosztásokat és munkaköröket, valamint arra, hogy a 60/2010. ORFK utasítás kódex jelleggel, kimerítően tartalmazza a baleseti helyszínelő feladatait. Az elsőfokú bíróság döntése megfelelt a felsőbb bíróságok gyakorlatának is (Fővárosi Ítéltábla Kf.700.309/2024/4.; Kf.700.376/2024/4.; Kúria Mfv.10.304/2017/5.).

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére, amelynek mértékét és összegét is helyesen állapította meg. Döntésének helytálló indokaival a Fővárosi Ítéltábla egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakra mutat rá.

[9] Az alperes fellebbezési érvelésével az elsőfokú ítélet anyagi jogi megállapításainak felülbírálatát kérte. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának megsértésére hivatkozással azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság a felperes megbízási díjra való jogosultságát ezen jogszabályi rendelkezés téves értelmezésével állapította meg. A másodfokú bíróság kiemelten utal arra, hogy a megbízási díjra való jogosultság kapcsán az elsőfokú bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes által ellátott feladatok a baleseti helyszínelői beosztásába tartoztak-e vagy sem.

[10] Alaptalanul hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy a felperes mindazt a feladatot köteles volt ellátni, ami a közlekedésrendészeti szakterület tevékenységi

körébe tartozik, mert a szervezeti struktúra alapján önmagában valamely beosztáshoz tartozó munkaköri feladatok köre nem határozható meg. A munkaköri leírás azoknak a feladatoknak a körét jelöli ki, amelyeket a munkavállaló a jogviszonya fennállása alatt általában – külön utasítás nélkül is – végezni jogosult és köteles. A munkakörre vonatkozó előírások azonban csak bizonyos mélységig rögzítik a munkavégzés kereteit. A munkavállaló általános munkavégzési kötelezettségét konkrét tartalommal a munkáltató utasításai töltik meg; ez azonban csak akkor szabályszerű, ha az utasítás a munkakör kereteit nem lépi túl. Amennyiben jogi norma, így a felperes vonatkozásában a 60/2010. ORFK utasítás egyértelműen, kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkaköri leírás elkészítésekor a munkáltatónak ahhoz kell igazodnia, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. A végzett többletfeladatok ellátásáért a hivatásos állomány tagja ellenszolgáltatásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., BH2018. 259., Mfv.I.10.751/2016/4. számú határozatok).

[11] A munkáltató esetenként valóban utasíthatja a hivatásos állomány tagját a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[12] Az irányadó bírósági gyakorlatból az következik, hogy a felperes beosztásához igazodóan kell meghatározni a ténylegesen végzett feladatokat, és az nem fedhet le több másik beosztást. E nélkül teljesen kiüresedne a besorolásra, az illetményre és a megbízásra vonatkozó szabályozás. Az alperes tehát szabadon csak egy adott beosztáson (munkakörön) belül határozhatja meg a felperesi munkaköri feladatokat, a jogszabály által szabályozott besoroláshoz és illetményhez kötve van (a Kúria Mfv.II.10.179/2011/4. számú ítélete).

[13] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perbeli időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – a feladatkimutatásban tételesen megjelölt – feladatok nem a beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, melyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult.

[14] Alaptalanul érvelt az alperes azzal, hogy a felperes a baleseti helyszínelői beosztásán kívüli sebességmérési és egyéb feladatok teljesítésével a beosztásába tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. Az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott arra, hogy a 60/2010. ORFK utasítás kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, amelyek között a keresetben megjelölt feladatok nem szerepelnek.

[15] A másodfokú bíróság kiemelten utal arra, hogy a hivatásos állomány tagjának többlettevékenységéért járó megbízási díj jogalapja körében a kiforrott ítélkezési gyakorlat szerint a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a szolgálati beosztáson kívüli tevékenység bír jelentőséggel. Ahogyan arra az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott, a hivatásos állomány tagjának a szolgálatteljesítése során a munkaköri leírásban rögzített és a munkáltató rendelkezése alapján a beosztáshoz tartozó, illetve a munkaköri leírásban konkrétan nem nevesített feladatokat is végre kell hajtania, a beosztáshoz nem tartozó feladatkör ellátása azonban többletszolgáltatásnak minősül, amelyért – amennyiben az az adott szolgálati beosztáshoz nem tartozó rendszeresen elvégzett további tevékenység – a hivatásos állomány tagja ellenszolgáltatásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., BH2018. 259., Mfv.I.10.751/2016/4. számú határozatok). A munkáltató utasítási joga az alperesi állásponttal szemben nem korlátlan, ezért csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely annak keretei közé tartozik. Egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós ellátása – nem tekinthető az adott munkakör részének (Kfv.VII.37.193/2020/8., Kf.VII.39.246/2020/4., Kf.VIII.39.804/2021/4. számú kúriai határozatok).

[16] A fenti alapvetésnek megfelelően az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes rendszeresen, visszatérően jelentkező, beosztásába nem tartozó – és a Hszt. 2023. február 1. napján hatályba lépett módosításában is szereplő jelentős többletmunka kitételnek is megfelelő – többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták. Mindezekre figyelemmel az alperes a jogalap körében tévesen hivatkozott a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának sérelmére. A megbízási díjra való jogosultság elsőfokú ítéletben történt megállapítása – az alperes álláspontjával szemben – az irányadó jogszabályi rendelkezések helyes értelmezésén és alkalmazásán alapult.

[17] A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjával kapcsolatban előadott alperesi érvelés tekintetében az ítéltábla rámutat arra, hogy e rendelkezés 2023. február 1. napjától hatályos módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése] véglegesen kiüresedne, így a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának csak olyan értelmezése lehet helyes, amely a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged, vagyis az a Hszt. 71. § (3) bekezdésében meghatározott többletfeltétellel együtt értékelendő. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja a szolgálatteljesítés általános szabályaira vonatkozik, ami nem teszi a megbízási díjra való igényt – minden egyéb körülmény vizsgálatát mellőzve – alaptalanná. E jogszabályértelmezés tekintetében a Fővárosi Ítéltábla ítélkezési gyakorlata egységes (ld. többek között Fővárosi Ítéltábla 1.Kf.700.434/2025/5., 3.Kf.700.161/2025/4.); annak az elsőfokú ítélet mindenben megfelel.

[18] Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 100%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére

vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Az alperes fellebbezésében a mérlegeléssel megállapított százalékos mérték eltúlzottságára, a 33/2015. 3BMr. 10. § (2) bekezdésének a megsértésére hivatkozott. Azt azonban fellebbezésében nem mutatta be – eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással –, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerzési meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerzési eredményre vezettek volna.

[19] Az elsőfokú bíróság a mérlegelését elsősorban a több különböző beosztás feladatainak ellátására, rendszerességére, munkaidőhöz viszonyítottan jelentős idő igénybevételére alapította, mellyel kapcsolatban ellentétes állítást az alperes nem fogalmazott meg, azt cáfoló bizonyítékokra nem hivatkozott. Mindezek hiányában a jogsértés tényének (a fellebbezésben felhívott jogszabályi rendelkezésből beazonosíthatóan a megbízási díj aránytalan mértékének) alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette.

[20] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[21] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdésére 3. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint (4) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére tekintettel megfelelően ítélte.

[22] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű (68.024 forint) fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[23] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. április 21.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Zakócs Ildikó s.k.	dr. Farkas Ervin s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró